

[Foged.]

om, at nedslagsreglerne for nyetablerede landmænd nu skal behandles i forbindelse med en skattereform. Venstre havde håbet, at denne forholdsvis lille sag kunne være løst allerede nu, men vi går altså med til, at dette spørgsmål udskydes. Venstre tiltræder det af finansministeren stillede ændringsforslag vedrørende de allerede etablerede, der herefter vil blive skatemæssigt behandlet på samme måde som tidligere; det vil sige, at den 13. almindelige vurdering ikke vil stille disse nyetablerede ringere end før. Venstre er dog fortsat af den opfattelse, at det er nødvendigt af hensyn til generationsskiftet i landbruget at have særlige regler på dette område; og vi vil arbejde for gennemførelse heraf og håber på, at det kan ske så betids, at vi om ikke inden den først selvangivelse, så inden den næste selvangivelse har bedre og mere tidsvarende regler på dette område.

Jeg har tidligere forfægtet den idé, at vi gennem ligningsloven skulle medvirke til at rette på åbenbare skævheder i beskattningen af enkeltgrupper i befolkningen; der kan være så specielle forhold for enkeltgrupper, at de vanskeligt kan indeholdes i generelle regler, og folketingsretten må derfor medvirke til afskaffelse af sådanne skævheder. Jeg kan tiltræde den vurdering af dette problem, der er givet udtryk for i betænkningen: at det først og fremmest er ligningsrådet, der skal foretage sådanne ændringer, men jeg må samtidig holde for, at folketingsretten ikke hermed har afskåret sig fra at tage sådanne tilfælde under behandling, såfremt enkeltgrupper henvender sig til folketingsretten i tilfælde, hvor de ikke finder at have fået tilstrækkeligt medhold hos ligningsrådet. Folketinget kan ikke være afskåret fra at tage sådanne tilfælde op til drøftelse og eventuelt også til afgørelse.

Jeg tænker her på den situation, der er opstået omkring fiskerierorganisationernes henvendelse til folketingsretten. Venstre har støttet denne henvendelse og gør det fortsat. Når det ærede medlem hr. Peter Nielsen

nu afslår at modtage sådanne henvendelser ved ligningslovbehandlingen, så må jeg sige, at vi finder det rigtigt, at fiskerierorganisationerne henvender sig, når de politiske afgørelser skal træffes, og det er mit indtryk, at man i ligningsrådet er enig i, at hvis det var en generel nedslagsregel på 12 pct., som fiskerne kom og bad om, så hører dette hjemme i folketingsretten. Hvis det derimod var en regel om nedslag, fradrag for visse ulemper — det kan være fradrag for tøj, der skal anvendes i fiskeriet, eller det kan være fradrag for kostforplejning om bord — så hører det hjemme i ligningsrådet. Jeg er vidende om, at ligningsrådet netop i formiddags har haft møde og truffet afgørelse i så henseende, og at man også i ligningsrådet i nogen grad har imødekommet fiskerierorganisationerne. Vi kan derfor foreløbig tiltræde denne afgørelse, men tager stadig væk forbehold og håber på, at ministeren under behandlingen af en skattereform også vil tage disse regler op til fornyet overvejelse, idet jeg hermed kun vil pointere, at hvor der er tale om noget generelt som f. eks. 12 pct.-reglen, skal den føres ind i lovgivningen på rimelig måde.

Må jeg i anledning af betænkningens ordlyd vedrørende disse problemer lige rette en tilsyneladende misforståelse i betænkningen. Der står i betænkningen, at en borger, der ikke kan få sine fradragsberettigede udgifter godtaget af en lokal ligningskommission, har mulighed for at indbringe ansættelsen for landsskatteretten og domstolene. Vi har i udvalget vel glemt, at borgeren først har en helt anden mulighed: netop at indbringe sagen for det lokale skatteråd til forhandling dér. Han er ikke absolut henvist til landsskatteretten og domstolene; der er altså en mellemfase. Jeg vil derfor også i dette tilfælde pointere over for alle borgere, som har standardfradrag, at hvis standardfradragene ikke er tilfredsstillende og borgeren derfor ønsker forhøjede fradrag, kan han med dokumentation af forhøjede udgifter henvende sig til ligningsmyndighederne og få sin sag behandlet, uanset at